

هولوکاست ورود به منطقه ممنوعه

□ نگاهی به حقوق و آزادی‌های فردی در اندیشه سیاسی غرب

محمدملک‌زاده

اشارة

آزاداندیشی لازمه جدایی ناپذیر از روح اسلام به ویژه مکتب تشیع است. یکی از بزرگ‌ترین افتخارات مکتب تشیع آن است که صاحبان آن اهل منطق، احتجاج و تمسک به عقل و خرد بوده‌اند.

کتاب احتجاج شیخ طبرسی که مجموعه جمیع اوری شده از مناظرات و احتجاج‌های رسول خدا (ص) و ائمه هدی صلوات الله علیہم اجمعین است، نخستین دلیل بر این مدعای است. این مقاله اثبات این ادعا و تبیین حدود و مرزهای آزادی و آزاداندیشی در اسلام نیست؛ بلکه در این مقال نگارنده هدف دیگری را دنبال می‌کند و آن بر ملا ساختن ادعای کسانی است که دین اسلام و مکتب تشیع را به خصیت با آزاداندیشی متهشم و خود را به ناحق الگوی آزاداندیشان عالم معرفی می‌نمایند. در رأس این گروه، داعیه‌داران آزادی و حقوق بشر در نظام‌های لیبرال دموکراتی غرب قرار گرفته‌اند. در این مجال برآئیم با بهره‌گیری از پاسخ، نقض بودن این ادعا را به چالش بکشانیم.

از بردهداری تا فتوالیسم

«انسان‌ها آزاد به دنیا می‌آیند، اما در همه جای جهان در اسارت و بندگی به سر می‌برند.»^۱ این عبارت، کلام معروف ژان ژاک روسو، یکی از سه نظریه پرداز مکتب قرارداد در تاریخ اندیشه سیاسی غرب است که به همراه «جان لاک» نظریاتش در ساختار شکل‌گیری نظام و تمدن جدید در غرب مؤثر افتاد.

با مروری بر تاریخ اندیشه سیاسی غرب، سلطه اسارت و بندگی انسان را از ابتدای زمان حال به شیوه‌های مختلف مشاهده می‌کنیم. در عهد باستان، اسطو فیلسوف نامدار آن دوران، آشکارا به انکار آزادی گروهی از انسان‌ها در قالب بردگان پرداخت و صلاح آنان را در این پناش است که برده اقرار کار جانداران دیگر باشند.^۲

دانستن دادگاه گالیله که به جرم مخالفت با نظریه بطلمیوس از سوی کلیسای کاتولیک قرون وسطی محکمه شد، نمونه کوچکی از نقض ابتدایی ترین نوع از آزادی‌های فردی و طبیعی است. اتفاقاتی که امروزه در جهان به اصطلاح متمدن غرب بروز می‌یابد، یادآور همان خاطراتی است که در دادگاه تفتیش عقاید کلیسای کاتولیک در قرون وسطی جریان داشت.

گرچه پس از مدت زمانی مديدة، نظام ناعدالانه بردهداری در غرب به صورت ظاهر فروپاشید، لکن نمی‌توان انکار کرد که همان روح در کالبدی جدید و با شکلی متفاوت مجدداً احیا شد. در عهد فتووالیسم، طی قرون پیاپی همچنان اکثربت جامعه به شکلی جدید تحت ستم و استثمار قرار داشتند. طبقه حاکم یعنی مالکان بزرگ و فتووال‌ها، حقوق و آزادی‌های رعایا را سلب می‌کردند و همه قوانین و نظریه‌های اجتماعی زمان را به گونه‌ای تدوین می‌کردند که حقوق رعایا و آزادی آنان به رسمیت شناخته نشود. خواسته‌ها، سیاست‌ها و منافع طبقه حاکم در قالب قوانین تنظیم می‌گردید و آن‌چه در این میان همیتی نداشت، منافع و آزادی رعایا و مصالح واقعی اکثربت حکومت‌شوندگان جامعه پود. دهقانان جامعه فتووال گرچه دارای حقوقی بودند، ولی معمولاً وابسته به زمین و ارباب خود بودند، با زمین خرید و فروش می‌شدند و بدون اجازه ارباب، حق ترک ملک او را نداشتند. در این دوره به وضوح تعداد زندان‌ها و زندانیان رو به افزایش نهاد، جاسوسی و شیوه‌های مختلف کترول فردی که در دوره بردهداری نمود چندانی نداشت، تقویت گردید و حتی کلیسانیز در خدمت حاکمان ستمگر و وسیله بهره‌کشی و فریب بیشتر توده‌ها و استثمار آنان در آمد و زمینه‌ای مناسب‌تر برای اعمال محدودیت در جنبه‌های مختلف آزادی‌های طبیعی انسان فراهم شد. دانستن دادگاه گالیله که به جرم مخالفت با نظریه بطلمیوس از سوی کلیسای کاتولیک قرون وسطی محکمه شد، نمونه کوچکی از نقض ابتدایی ترین نوع از آزادی‌های فردی و طبیعی است. گالیله به دنبال یکسری تحقیقات و فعالیت‌های علمی به این نتیجه رسیده بود که برخلاف نظریه بطلمیوس، زمین نه ثابت است و نه مرکز که کشان راه شیری. صاحبان کلیسای کاتولیک گالیله را در دادگاهی به محکمه کشاندند و او را در دو راهی مرگ یا عقب‌نشینی از نظریات علمی اش قرار دادند.

ورود به عصر جدید

در اروپای قرن چهاردهم به بعد، از بطن جامعه فتووالی، جنبش انسان‌گرایی ظهور کرد تا به اصطلاح برای آزادی، برابری و رهایی انسان و ذهن و اندیشه او از زنان؛ جزئیات غیر منطقی و غیر عقلانی قیام کند. تیجه این جنبش، ظهور عصر جدیدی در تاریخ اندیشه سیاسی غرب بود که در آثار نظریه پردازان غربی به ویژه نظریه پردازان فرانسوی قرن هجدهم به اوج خود رسید. در این میان کشور فرانسه از آن جهت متمایز از بقیه گردید که در مقایسه با بقیه مناطق غرب، مبارزه بی‌امان‌تر و آشتبای‌تری با فتووالیسم و تبدیل آن به نظام بورژوازی به راه انداخت. نتیجه این مبارزه‌ها، انقلاب ۱۷۸۹ فرانسه بود. انقلاب فرانسه که عصر جدیدی را در تاریخ بشر گشود، بر روی چند محور نظری پا گرفت. مرآت‌نامه این انقلاب «اعلامیه جهانی حقوق بشر و شهروندان» نامیده شد که در اصل اول آن تأکید می‌کند: «افراد بشر آزاد و مساوی در حقوق به دنیا می‌آیند و آزاد و مساوی در حقوق باقی می‌مانند».

حقوقان و پژوهشگران پیرامون این موضوع از طریق وضع قوانین سخت، آن هم در کشوری که خود را سردمدار و مهد تمدن و آزادی می نامد، چگونگی آزاداندیشی ادعایی غرب بیشتر روشن می شود.

مفهوم هولوکاست
هولوکاست که در لغت به معنای «سوزاندن با آتش» تعریف شده، اصطلاحاً به نظریه‌ای اطلاق می شود که مدعیان آن وانمود می کنند شش میلیون یهودی در طول جنگ جهانی دوم، در اتفاق‌های گاز اردوگاه‌های ارتش آلمان کشته شده و سپس در کوره‌های آدم‌سوزی سوزانده شدند.

بنابر ادعای طراحان این نظریه، چندی از نجات یافتنگان از کوره‌های آدم‌سوزی نقل کرده‌اند که نازی‌ها پوست یهودیان قربانی را برای ساختن روغن چراغ‌های نفتی و اجسادشان را برای ساختن صابون به کار می برندند!

یکی از اصلی‌ترین منابع مورد استناد در این زمینه، دایره‌المعارف انگلیسی چاپ سال ۱۹۶۷ م است که در آن، هدف اصلی آلمانی‌ها را نابودی یهودیان تمام اروپا دانسته و افروزه است که برای از پای درآوردن یهودیان، از گاز سمتی استفاده می کرند که هم کم‌زینه‌تر و هم مؤثرتر از دار زدن و به تیر بستن بوده است. اما نکته جالب توجه در این دایره‌المعارف آن است که این عبارت

در اصل دهم این اعلامیه می خوانیم: «هیچ کس نباید به خاطر عقایدش، حتی عقاید مذهبی، تا وقتی که ابراز آن عقاید نظم عمومی ای را که قانون مقرر داشته است بر هم نزده است، مورد مزاحمت قرار گیرد.»

در اصل یازدهم نیز چنین آمده است: «تبادل آزادانه افکار و عقاید، یکی از گرانبهترین حقوق بشر است. از این جهت هر فرد جامعه می تواند آزادانه حرف بزند، بنویسد و به چاپ برساند...»

با مرور اصول فوق، نخستین سؤالی که در ذهن به وجود می آید این است که جوامع غربی و در رأس آنان کشور فرانسه که خود را سردمدار دفاع از آزادی و حقوق بشر هم می نامد، چقدر پای‌بند به این اصول است؟ آیا به راستی در حال حاضر از آن برده‌گی و اسارت انسان، دیگر خبری نیست؟ آیا آن‌گونه که اصل دهم اعلامیه حقوق بشر فرانسه تصریح دارد، کسی به خاطر عقاید شخصی و مذهبی اش مورد مزاحمت قرار نمی گیرد؟ و آیا طبق اصل یازدهم، در این جامعه تبادل آزادانه افکار و عقاید و آزاداندیشی به رسمیت شناخته شده است؟

چگونه می توان به سؤالات فوق پاسخ مثبت داد و حال آن که زنان محجبه مسلمان فرانسوی به جرم پوشیدن روسربی از ادارات و مراکز علمی و دانشگاهی اخراج می شوند؟ چرا کسی برای حفظ حجاب و عفت زنان مسلمان این کشور، حقی به رسمیت نمی شناسد؟ چرا پرسیدن و تحقیق کردن پیرامون قضیه‌ای موهوم به نام «هولوکاست» جرم تلقی شده و پژوهندگان این عرصه مورد اذیت و آزار شدید قرار می گیرند؟ به راستی چرا باید انتشار مطالب توهین‌آمیز و استهzaء عقاید مسلمانان و جریحه‌دار کردن قلوب بیش از یک میلیارد مسلمان در جهان در قالب آثار سخیفی چون کتاب آیات شیطانی، ساخت و انتشار فیلم‌های ضد اسلامی و ... به بنهانه دفاع از «آزادی اندیشه» امری معمول تلقی شود، ولی تحقیق و تفحص پیرامون یک حکایت جعلی موسوم به هولوکاست جرم شناخته شده و قابل تعقیب و مجازات باشد؟ چرا تلاش و کوشش شش ماهه مسلمانان انگلستان که سعی می کرند با توشیل به اقدامات قانونی و برگزاری تظاهرات اعتراض آمیز از انتشار کتاب موهن ایات شیطانی جلوگیری کنند، با اتفاقاتی که امروزه در جهان به اصطلاح متعدد غرب بروز می یابد، یادآور همان خاطراتی است که در دادگاه تفتیش عقاید کلیسای کاتولیک در قرون وسطی جریان داشت، زیرا اگر قدرتمدن حاکم در آن زمان با هرگونه نظریه جدید علمی مرتداش کتاب، حمایت‌های بی دریغ انجام می پذیرد؟

اتفاقاتی که امروزه در جهان به اصطلاح متعدد غرب بروز می یابد، یادآور همان خاطراتی است که در دادگاه تفتیش عقاید کلیسای کاتولیک در قرون وسطی جریان داشت، زیرا اگر قدرتمدن حاکم در آن زمان با هرگونه نظریه جدید علمی و ناهمانگ با عقاید و دیدگاه‌های

باطل سنتی خود به مخالفت بر می خاستند، امروزه نیز هر جا اراده صاحبان قدرت و ثروت ایجاد کند، نظریه‌ها و تئوری‌های علمی، وجهه تحقیقی و پژوهشی خود را از دست می دهد و باید به کناری گذارد شود.

با تبیین مختصر حکایت افسانه‌ای هولوکاست و نحوه برخورد با

در ۱۳ ژوئیه ۱۹۹۰، قانونی درباره آزادی رسانه‌ها در فرانسه وضع شد که بر اساس مفاد آن، زیر سؤال بردن موضوع هولوکاست در سه فرضیه اساسی مربوط به آن، یعنی کشتار ادعایی کشتار با گاز و آمار ادعایی شش میلیون کشته یهودی در جنگ جهانی به عنوان عبور از خط قرمز و جرم تلقی گردیده و مختلف از آن به یک ماه تا یک سال زندان و پرداخت خسارت و جریمه‌ای بین دو هزار تا ۳۰۰ هزار فرانک (۳۴۳ تا ۵۰ هزار دلار) محکوم می شود.

«روزه گارودی»، «ارنوج مایر»، «مارک ویر»، «فردریک توین»، «آرمان امادروس»، «داریوژ اتایراک»، «گرمار رو دلف»، «ماریش باردش»، «پل رازینیه»، «پل فرام»، «دوکالیز»، «ولفگانگ رو هلیچ» و ... در زمرة همان اندیشمندان و پژوهشگرانی هستند که بر اثر تحقیقات خود، به نتایجی برخلاف ادعاهای صهیونیست‌ها دست یافته‌ند و البته مزد تحقیقات خود را نیز گرفتند. گروهی گرفتار ضرب و شتم شدند، عده‌ای کرسی تدریس را در مخالف علمی از دست دادند و گروهی نیز راهی زندان شدند تا همگان نیک بیاموزند در اروپای به اصطلاح آزاد نیز آزادی تعریفی خاص به خود دارد و نباید برخلاف آنچه صاحبان قدرت و ثروت می‌اندیشند، اندیشید و یا سخن راند و این حقیقتی تلح است که از تنافض اشکار در شعار و عمل آزادی و دموکراسی غرب، حکایت دارد.

پی‌نوشت‌ها

۱. زان ڈاک روسو، قرارداد اجتماعی، جمعی از نویسندهان خارجی، مترجم: مرتضی کالتیران، ۱۳۷۹؛ ص ۵۶.
۲. سلب ازادی از دیدگاه ارسطو فقط به توجیه بندگی برداگان خارجیه نمی‌شد، بلکه او را از این هم فراتر نهاد و در مواردی حتی حق حیات رانیز برای برخی از ساکنان یک شهر همچون بیماران و معلولان خاص قابل نمی‌شد و مصلحت آنان و جامعه را در ازین بردن ایشان تعریف کرد. رک: ارسطو، کتاب سیاست، حمید عنایت، ۱۳۷۱؛ ص ۳۲۲.
۳. سید مجید حسینی؛ هولوکاست، حریم‌منوعه؛ انتشارات صحیح پیروری، ۱۳۸۵؛ ص ۲۲.
۴. در متون دینی به ویژه قرآن کریم در موارد چند پرده از این سیاست مژوّانه یهودیان برداشته شده است، به عنوان نمونه قرآن کریم در آیه ۱۳ از سوره رسانه ای به پیمان‌شکنی اقوام پهود، به خیانت و تحریف وقایع از سوی آنان تأکید می‌کند و به همین دلیل ایشان را مورد لعنت خداوند قرار می‌دهد: «پیهود را به سرای پیمان‌شکنی مورد لعنت قرار دادیم و دلهایشان را سخت گردانیدیم. آنان کلمات را از موضع خود تحریف می‌کنند و بخشی از آنچه را به آن اندرز داده شده پورده، به فراموشی سپردهند و تو (پیامبر) همواره بر خیانت آنان آگاه می‌شوی». روبرت فوریسون؛ اتفاق‌های گاز، واقعیت یا افسانه؟؛ ص ۲۱.

فقط از چاپ جدید این کتاب در سال ۱۹۶۷ م به بعد مشاهده می‌شود و به گفته «دیوید دیوک» پیش از این تاریخ، یعنی در سال ۱۹۶۵ م به همین دایرۀ المعرف نموده، ولی هیچ مطلبی پیرامون هولوکاست و نحوه کشته شدن یهودیان از طریق اتفاق‌های گاز و یا کوره‌های آدم‌سوزی نیافته است، بلکه در آن تاریخ، مقاله‌ای از یک یهودی در این دایرۀ المعرف وجود داشته که فقط بر وضعیت نگهداری نامناسب یهودیان در بازداشتگاه‌ها و اردوگاه‌های کار اجباری نازی‌ها اشاره دارد و می‌افزاید که در این اردوگاه‌ها، برخی یهودیان بر اثر تن دادن به کاری سخت و بذرفتاری با آنان، از بین می‌رفتند.^۳

به طور کلی از بررسی مجموع تعاریف، سوابق و پیشینه حکایت افسانه‌ای هولوکاست چنین بر می‌آید که خاستگاه اصلی هولوکاست - آن‌گونه که طراحان و مدافعان آن ادعا می‌کنند - دشمنی هتلر با یهودیان و تفکرات نژادپرستانه وی بوده است، زیرا باه عقیده نازی‌ها به ویژه رهبر آنان هیتلر، نژاد آریایی تها نژاد برتر و در این میان نژاد زرمنی یا آلمانی برترین شاخه نژاد آریایی بوده است. به همین دلیل در ذهنیت آلمانی‌ها نسبت به یهودیان بدینیت شدیدی وجود داشت، لذا تصمیم گرفتند یهودیان را از اروپا خراج کنند و در نهایت در بازداشتگاه‌ها و اردوگاه‌های کار اجباری، شش میلیون یهودی اخراجی را به قتل برسانند.

این بیان مختص‌ری از اصل ماجراهی هولوکاست براساس دیدگاه طراحان آن به ویژه یهودیان صهیونیست بود، خلاصه حکایتی که از سال‌ها قبل تاکنون سوزه اصلی مخالف تبلیغاتی صهیونیستی و استودیوهای فیلم‌سازی هالیوود - یکی از بزرگ‌ترین شرکت‌های فیلم‌سازی تحت نفوذ صهیونیست‌ها - قرار گرفته است و در متون درسی کشورهای غربی به ویژه آمریکا نیز گنجانیده شده و معلمان باید به اجبار آن را به دانش آموzan درس بدھند و دانش آموزان نیز به اجبار باید آن را به ذهن خود بسپارند.

بررسی پیرامون صحت و سقم این ادعا نه در مجال این نوشتار می‌گنجد و نه هدف اصلی نگارش این سطور آن را تعقیب می‌کند، بلکه در این جا فقط به ذکر این نکته اکتفا می‌شود که یهودیان با پیشینه تاریخی خود در جعل و تحریف وقایع، آن‌گونه که در صدر اسلام نیز سابقه داشت، آن‌چنان ماهر و چیره‌دست‌اند که در این موضوع نیز هیچ بعید نیست برای مقاصد خود دست به تحریف حقایق زده باشند.

حریم‌منوعه تحقیقات!

در ۱۳ژوییه ۱۹۹۰، قانونی درباره آزادی رسانه‌ها در فرانسه وضع شد که بر اساس مفاد آن، زیر سؤال بردن موضوع هولوکاست در سه فرضیه اساسی مربوط به آن، یعنی کشتار ادعایی صهیونیست‌ها، اتفاق‌های ادعایی کشتار با گاز و آمار ادعایی شش میلیون کشته یهودی در جنگ جهانی به عنوان عبور از خط قرمز و جرم تلقی گردید. براساس این قانون، هر کس که در فرانسه از این قانون تخلف کند، به یک ماه تا یک سال زندان و پرداخت خسارت و جریمه‌ای بین دو هزار تا ۳۰۰ هزار فرانک (۳۳۳۰ تا ۵۰ هزار دلار) محکوم می‌شود.

وضع این قانون ضد تحقیق، در کنار قوانین مشابه نظری ممنوعیت اشتغال یا تحصیل دختران مسلمان محجبه در فرانسه و برخورد شدید با متخلفان این قوانین غیر بشری و غیر منطقی که با ابتدا یکی ترین آزادی‌های انسانی و اجتماعی در تصاد است، آن هم در کشوری که خود را مهد آزادی و دموکراسی می‌داند، پرده از حقایقی بر می‌دارد که روح واقعی آزادی و آزاداندیشی در غرب را بر ملامت سازد. آیا ادعای وجود کوره‌های آدم‌سوزی و یا اتفاق‌های گاز، امری مهم‌تر از مقدسات دینی و اعتقادات مذهبی است که در این یکی به راحتی می‌توان تشکیک کرد و در آن یکی هرگونه تحقیق و تفحص و یا تشکیک جرم تلقی می‌شود؟

علیرغم تمام این محدودیت‌ها، محققان و آزاداندیشان بسیاری تاکنون در انجام تحقیق و پژوهش پیرامون این موضوع تلاش کرده‌اند که بته نتایج شوم این اقدام غیر قانونی (!) خود را نیز مشاهده نموده‌اند. (دیوید ایروینگ)، (روبرت فوریسون)، (ارنست زوندل)، (فرید لیوشر)،